

**Brev till Sophie Elkan
från Selma Lagerlöf:
1908-1910 : L 84:1 -
60**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library
of Sweden

9152

Falun 123 I . 1909.

Kärastel

Jag vill så förfärligt gärna öva mig med min skrivmaskin, men vågar ännu inte begagna den till främmande därför att jag gör ständiga fel och känner mig generad att sända sådant ut i världen. Du får bestämt förbarma dig och vara skrivmaskinspublik, bara jag kommer så långt, att jag inte glömmet bort bokstäver och gör andra fel ~~de~~ skall du aldrig mera få se den.

~~Att~~ Ditt kära brev kom just nu. Jag kan förstå att du har det riktigt roligt med dina två hjältar. Jag går för mig själv och funderar på, om de inte på något sätt skulle kunna ihop komponeras, men det finns nog inga förbindelse-trådar. Det är för resten inte så farligt för det blir nog en bra bok vilken av dem, som det blir. Naturligtvis tror jag, att Ankarström kommer att bli mycket mer populär, Men Hasselqvist har också ett stort behag över sig. Ingen har någonsin haft honom till hjälte i en bokhan är så attsäga alldeles ren och oskärad. Själva ämnet är också så fint och oberört. Det skulle göras med en lätt pensel liksom en av sjuttonhundra-talets små söta pasteller.

Tack för Gurlis adress. Den låter så vidunderlig. Var ligger den gatan?

Nu skulle jag inte glömma att tala om att hyacinterna blomma mycket bra. De blå ha varit krya hela tiden, men hålla nu på att vissna ned, två röda ha dött, men fyra skära och en blå stå som runda bollar över glaset och bli högre och skönare förvarje dag. De äro ett riktigt roligt minne av Göteborgsbesöket.

Friherrinnan Sparre är hos Våborg på besök sedan ett par dagar. Hon talar om att hon hade råkat dig på biblioteket. I går förmiddag var hon här och utom det att hon störde mig, så måste jag säga, att det fanns ingenting att anmärka, utan hon var både snäll och trevlig. Det är ganska besynnerligt att jag ändå skall ha en sådan motvilja för henne, att jag bara skulle vilja sprida bort och gömma mig lägga mig sjuk eller göra något annat lika barnsligt. I morgon tror jag att hon reser sin väg.

Det var allt bra egendomligt, att du just skulle vara i Stockholm på

Strindbergsdagen och begå den i sällskap med alla de mest förfördelade.

Nå jag tänker att du var en god tröstare. Att det skulle bli rätt mycken hyllning på en sådan dag, det var ju naturligt. Men var inte Geijerstam svår att se

Han gör ett sådant intryck av att vara förfallen. Det är som om han drucke.

Något sådant har jag aldrig hört, och han gör det nog inte. Det var synd, att

inte det Bonnierska priset hade verkat bättre. Det var naturligtvis ett misstag

att fara till Leksand. Det är Rättvik som har den fina luften. Det sa jag

jag till G. men det trodde han inte på. Jag har inte hört någon som har läst

detta i Ellens porträtt, som du såg däri, men jag tvivlar inte på, att du har

rätt. Inte heller kan jag tvivla på att Ellen har lidit. Jag tycker egentligen

mindre för Strindberg eller andra belackares skull utan för sina vänners och

anhängares, som ha gått ock följt hennes råd och bud och som det har gått galet

för. Jag undrar om hon inte snart skall börja tvivla på sig själv. Det ligger

verkligen något så sunt i hennes natur att man inte kan förstå att en sådan me

niska kan hålla i med att bara vålla ofärd.

Jag har nu suttit och stirrat på ett papper ett par förmiddagar men

utan att kunna skriva ett ord. Nu skall jag sätta mig till igen, då jag inte

törs ta ditt tålmod längre i anspråk, men jag får tacka för gott tålmod, det

har varit en ofantligt nyttig övning.

Det skall bli mycket roligt att höra vilken av hjältarna Bonnier föredra

ger, men det behöver jag knappast att fråga. Har du hört något om hans syst

er om hon verkligen var sinnesrubbad, det tror alla människor här.

Hälsa Betty och Karl och Wrangels!

Får jag skriva med skrivmaskin en gång till?

Din Selma.

Det är väldigt, att jag skall göra så mycket fel. Det synes, att jag behöver övning.

Säg det för Frøydens porträtt i Helenes